

Coordinació amb règim diferent

Una oració com «Eviden i s'abstenen del seu tracte» és tan incorrecta com «S'abstenen i eviten el seu tracte»: el verb *evitar* demana un complement d'objecte directe, és a dir, introduïnt sense cap preposició; i el verb *abstenir-se* exigeix, forçosament, un complement d'objecte introduït per la preposició *de*. Per tant, aquests dos verbs no es poden coordinar amb un complement comú, ni posant en primer lloc el verb de règim directe i després el de règim preposicional, ni a la inversa. Tal com és ben sabut, encara que sovint podem llegir construccions com les que hem indicat, aquestes frases s'han de resoldre amb la intervenció d'un pronom feble per a la representació del complement del segon verb: *Eviden el seu tracte i se n'abstenen* o bé *S'abstenen del seu tracte i l'eviten*. Anàlogament, en lloc de «Ja no veu ni es recorda del seu amic» caldria dir *Ja no veu el seu amic ni s'en recorda* o bé, invertint l'ordre dels verbs, *Ja no es recorda del seu amic ni el veu*.

Però en català s'esdevé que si el complement d'objecte d'un verb de règim preposicional, en lloc d'ésser representat per un grup nominal, com en *No es recorda del seu amic*, o d'un infinitiu, com en *No es recorda d'anar-lo a veure*, és representat pel que anomenem una oració sub-

ordinada completiva, introduïda per la conjunció *que*, aquest mot conjuntiu emmena forçosament la caiguda de la preposició. Encara que a causa de la influència del castellà, en què no té lloc la supressió d'aquesta preposició, es digui —i fins i tot s'escrigui, en textos poc acurats o mal revisats— «No es recorda de que (o de què) ho va prometre», aquesta construcció és categòricament rebutjada per la normativa, que prescriu com a única solució correcta *No es recorda que ho va prometre*. Per consegüent, si de dos verbs coordinats depèn un mateix complement representat per una d'aquestes subordinades completives, com que la conjunció *que* emmena la pèrdua o caiguda de la preposició, no sembla que res s'oposi a aquesta coordinació encara que els verbs tinguin règim diferent. Si bé, doncs, no és lícita una construcció com «Van promoure i van contribuir decisivament a aquella empresa», sinó *Van promoure aquella empresa i hi van contribuir decisivament*, considerem en canvi lícit de dir *Van promoure i van contribuir que l'empresa funcionés*. Anàlogament, cal no dir «S'adonen i temen el perill» sinó *S'adonen del perill i el temen*, però diríem *S'adonen i temen que la cosa pot anar malament*.

Albert Jané